

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет іноземної філології
Кафедра практики англійської мови

ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра іноземних мов

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ОСТРОЗЬКА АКАДЕМІЯ»
Кафедра індоєвропейських мов

Сучасні проблеми германського та романського мовознавства

Матеріали другої міжнародної науково-практичної конференції
Рівне, 24 лютого 2017 року

*Присвячується 25-річчю факультету іноземної філології
Рівненського державного гуманітарного університету*

Рівне
2017

ББК 81.0

С 91

УДК 81

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:

Михальчук Наталія Олександрівна – доктор психологічних наук, професор, завідувач кафедри практики англійської мови (Рівненський державний гуманітарний університет).

Заступник головного редактора:

Бігунова Світозара Анатоліївна – кандидат психологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет);

ЧЛЕНИ РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, ректор Рівненського державного гуманітарного університету

Ніколайчук Галина Іванівна – кандидат педагогічних наук, професор, декан факультету іноземної філології (Рівненський державний гуманітарний університет);

Ковальчук Інна В'ячеславівна – кандидат психологічних наук, доцент, завідувач кафедри індоевропейських мов (Національний університет «Острозька академія»);

Губіна Алла Михайлівна – кандидат психологічних наук, доцент кафедри іноземних мов (Луцький національний технічний університет);

Воробйова Людмила Михайлівна – кандидат філологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Калініченко Михайло Михайлович – кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет), старший судовий експерт ЛНДІСЕ

Сучасні проблеми германського та романського мовознавства: Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, 24 лютого 2017 року, Рівне. – 341, [2]с.

Затверджено вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 3 від 23.02.2017 р.).

До збірника увійшли матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Сучасні проблеми германського та романського мовознавства», присвячені актуальним напрямкам досліджень у галузі філології та методики викладання мов. Матеріали збірника можуть бути корисними для науковців, дослідників, лінгвістів, аспірантів, пошукувачів, викладачів та студентів вищих мовних навчальних закладів.

За достовірність фактів, дат, назв і т. п. відповідають автори статей. Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії.

- конгресу, присвяченого 150-річчю від дня народження Івана Франка (Львів, 27 вересня – 1 жовтня 2006 року). – Львів, 2008. – Т. 1. – С. 725–734.
8. Матвеев Е. М. Риторический анализ художественного текста : учебное пособие / Е. М. Матвеев. – СПб. : Геликон Плюс, 2015. – 92 с.
9. Матіяш Д. Особливості поетики української барокової духовної пісні (на матеріалі покайних пісень) / Д. Матіяш // МАГІСТЕРІУМ. ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧІ СТУДІЇ. – 2000. Вип. 4. – С. 23–30.
10. Михайлов А. В. Языки культуры / А. В. Михайлов. – М. : «Языки славянской культуры», 1997. – 912 с.
11. Семків Р. А. Риторика та іронія у малій прозі Івана Франка / Р. А. Семків // Наукові записки. Спеціальний випуск. – 2001. Том 19. – С. 24–27.

СЕКЦІЯ 3. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

*Н.Г.Бойко
Рівне*

РЕАЛІЗАЦІЯ ОСОБИСТІСНО ОРІЄНТОВАНОГО ПІДХОДУ ПРИ НАВЧАННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Резюме. Стаття досліджує шляхи впровадження особистісно орієнтовного підходу у навчанні іноземної мови

Ключові слова: особистісно орієнтовний підхід, іноземна мова.

Резюме. Статья исследует пути реализации личностно ориентированного подхода при обучении иностранному языку.

Ключевые слова: личностно ориентированный подход, иностранный язык

The summary. The article explores the ways of implementation of personality oriented approach in teaching foreign languages.

Key words: personality oriented approach, foreign language

Постановка та актуальність проблеми. Завдання, визначені Національною доктриною розвитку освіти України у ХХІ столітті, концепцією 12-річної загальноосвітньої середньої школи, орієнтують вчителя на запровадження таких методів навчання, які розвивають “уміння самостійно вчитися, критично мислити, здатність до самопізнання і самореалізації особистості у різних видах творчої діяльності” [9]. Початок ХХІ століття означений напруженим пошуком нового світорозуміння, нових перспектив розвитку компетентної особистості, спроможної створити свій

життєвий проект, відповідально ставитися до життя, впевнено приймати історичний виклик нового тисячоліття. Суспільству потрібні свідомі, компетентні громадяни.

Мета будь-якого навчання – навчити людину щось робити: керувати машиною, станком, чи літаком, чи писати українською без помилок. Отже, система освіти має озброїти людей не лише певною сумою знань, а мусить навчити їх діяти „зі знанням справи”, – тобто навчити застосовувати знання в дії – практичній і теоретичній, пізнавальній і професійній, фізичній і розумовій – будь-якій і такій, яка потрібна суспільству і працівнику. Одним словом, потрібна компетентність у справах і цьому треба вчити[15, с. 13]. Суспільні перетворення в системі освіти, діяльність наукової громадськості впродовж останнього десятиліття в Україні спонукають до активізації проблеми змісту, форм і методів особистісно орієнтованого навчання в умовах суспільного виховання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемі особистісно орієнтованого підходу в навчанні присвячено ряд психолого-педагогічних праць, у яких висвітлено окремі її аспекти: забезпечення сприятливих умов формування людини як унікальної особистості (Б.Г.Ананьєв, Г.О.Балл, І.Д.Бех, О.В.Киричук, О.Л.Кононко, М.В.Левківський, В.О.Сухомлинський та ін.); визначення психолого-педагогічних вимог до реалізації особистісного підходу в навчанні (К.О.Абульханова-Славська, В.В.Давидов, О.М.Пехота, Л.М.Проколієнко та ін.); розробка форм особистісно орієнтованого підходу до навчання (В.І.Андрєєв, О.В.Барабанщиков, Л.М.Деркач, І.О.Зимня, О.Я.Савченко, М.Ф.Феденко та ін.); забезпечення умов особистісно орієнтованого навчання та виховання (В.В.Рибалка, В.В.Суриков, І.С.Якиманська та ін.).

Проте у педагогіці й психології залишаються недостатньо дослідженими проблеми комплексного підходу до розробки змісту особистісно орієнтованого навчання іноземної мови в шкільних закладах; визначення умов для реалізації творчого потенціалу особистості, формування

і розвитку пізнавальних інтересів дітей та форм активності у процесі навчання.

Метою даної статті є визначити шляхи реалізації особистісно орієнтованого підходу у вивченні іноземної мови.

Виклад основного матеріалу. Іноземна мова як навчальний предмет посідає важливе місце в системі суспільної освіти в нашій країні. У середній загальноосвітній школі закладається основа практичного опанування іноземною мовою, на якій базується подальше застосування учнями мови у ВНЗ, в обсязі, необхідному їм для роботи за фахом або для поповнення знань в особистих інтересах.

Сьогодні у педагогічній науці яскраво заявляє про себе особистісно орієнтований підхід, який забезпечує створення нових механізмів навчання і виховання та ґрунтується на принципах глибокої поваги до особистості, самостійності особи, врахування індивідуальності.

Особистісно орієнтований підхід має суттєво гуманізувати навчально-виховний процес, наповнити його високими морально-духовними переживаннями, утвердити принципи справедливості і поваги, максимально розкрити потенційні можливості дитини, стимулювати її до особистісно розвивальної творчості.

Особистісно зорієнтоване виховання – це утвердження людини як найвищої цінності, навколо якої ґрунтуються всі інші суспільні пріоритети, - вважає І.Д. Бех [1, с. 54].

Особистісно орієнтоване навчання – це навчання, центром якого є особистість дитини, її самобутність, самоцінність. Це визнання учня головною фігурою всього освітнього процесу.

Визначаючи мету і завдання особистісно орієнтованого навчання, зазначимо, що це процес психолого-педагогічної допомоги дитині в становленні її “суб’єктивності, культурної ідентифікації, соціалізації, життєвому самовизначенні” [1, с. 54].

В умовах навчання відбувається становлення та розвиток таких важливих якостей особистості, як рефлексивність, спонтанність, критичність мислення, вміння працювати з інформацією, спілкуватися та нести відповідальність за наслідки власних дій.

Орієнтація навчання на особистість передбачає створення оптимальних умов використання різних джерел наукової інформації для кожного учня при опануванні знань.

Особистісно – орієнтований підхід поєднує навчання й виховання в єдиний процес допомоги, підтримки, соціально-педагогічного захисту розвитку дитини, підготовку її до життєтворчості. Це співнавчання, взаємонавчання, (колективне, групове, навчання у співпраці).

Головними завданнями особистісно - орієнтованого навчання є:

- розкриття індивідуальних пізнавальних можливостей кожного учня;
- розвиток його індивідуальних пізнавальних здібностей;
- допомога йому в самопізнанні, самоактуалізації, самореалізації, самовизначенні;
- формування культури життєдіяльності, яка дає можливість продуктивно будувати власне життя.

Головною метою навчально-виховного процесу за В.О. Сухомлинським є всебічний розвиток особистості. Одним із основних положень, на якому побудована вся система поглядів В.О. Сухомлинського на проблеми навчання й виховання, є положення про неповторність кожної дитини. Таке ж важливе значення воно має і для концепції особистісно-орієнтованого підходу, оскільки саме з нього випливає положення про дитину як найвищу цінність і, відповідно, головного суб'єкта навчально-виховного процесу. Це дає змогу сформулювати перший, фундаментальний принцип особистісно-орієнтованого підходу до навчання й виховання – принцип неповторності кожної дитини.

З положенням про неповторність кожної дитини безпосередньо пов'язане наступне положення В.О. Сухомлинського – про відсутність нездібних,

бездарних і лінивих дітей. Звідси впливає наступний, другий принцип особистісно-орієнтованого підходу до навчання й виховання – принцип визнання відсутності нездібних дітей.

З положенням про відсутність нездібних, бездарних і лінивих дітей у свою чергу пов'язане положення про нерівність розумових здібностей дітей, яке, на перший погляд, йому суперечить. Проте протиріччя тут нема. Наявність такої нерівності обумовлена різними розумовими задатками дітей. Без урахування цього не можна уявити сучасний навчально-виховний процес. Отже, третім принципом особистісно-орієнтованого підходу є принцип урахування нерівності розумових здібностей дітей.

Навчання й виховання дітей із високими розумовими здібностями не викликає особливих труднощів. А як вчити і виховувати дітей, які мають низьку здатність до навчання? Впоратися з цим завданням можна, на думку В.О. Сухомлинського, лише за умови використання для навчання і виховання таких дітей особливих заходів, тонкого і делікатного індивідуального підходу.

Звідси впливає четвертий принцип особистісно-орієнтованого підходу до навчання й виховання – принцип індивідуалізації навчально-виховного процесу. Індивідуалізація навчально-виховного процесу – це, по суті, навчання і виховання кожного учня за індивідуальним планом. Природні задатки, нахили, обдарування складають зміст індивідуальних особливостей учнів, а їх виявлення – зміст п'ятого принципу особистісно-орієнтованого підходу до навчання й виховання – принципу врахування індивідуальних особливостей учнів.

Розкриваючи суть індивідуального, диференційованого підходу до навчання й виховання учнів, В.О. Сухомлинський постійно використовує поняття особистість дитини. Отже шостим принципом особистісно-орієнтованого підходу до навчання й виховання, що впливає із педагогічних ідей В.О. Сухомлинського, є принцип визначення кожного учня особистістю.

Під індивідуалізацією слід розуміти організацію процесу навчання на основі врахування індивідуальних особливостей учнів.

Під диференціацією слід розуміти організацію процесу навчання за декількома різними навчальними планами, програмами, завданнями в формі окремих груп, створених на основі врахування будь-яких узагальнених індивідуальних особливостей школярів, де кожен учень одержує право і можливість приділяти переважну увагу тим напрямкам навчання, котрі у найбільшій мірі відповідають його схильностям.

Диференціація навчання є варіантом індивідуалізації, способом реалізації індивідуального підходу до учнів. Відмінність диференціації від індивідуалізації полягає в тому; що врахування індивідуальних особливостей учнів здійснюється в такій формі, де учні групуються на основі будь-яких особливостей для окремого навчання в умовах класу.

Суть принципу індивідуального підходу полягає в адаптації (приспосуванні) навчання до змісту і рівня знань, умінь та навичок кожного учня або до характерних для нього особливостей процесу засвоєння, або навіть до деяких стійких рис його особистості.

Основним засобом реалізації даного принципу є індивідуальні самостійні роботи, котрі виступають як дидактичний засіб організації і керівництва самостійною діяльністю учнів на всіх етапах навчання.

Індивідуальний та диференційований підходи у навчанні є однією з найбільш актуальних проблем методики викладання іноземних мов у школі. У кожного молодого вчителя-початківця, ця проблема викликає труднощі. Головна трудність викликана невмінням знайти оптимальне поєднання індивідуальних, групових та фронтальних форм роботи в процесі навчання іноземної мови. Інші труднощі пов'язані з визначенням індивідуальних особливостей особистості учня та організацією діяльності вчителя, спрямованої на розвиток розумових здібностей кожного учня.

Індивідуальний підхід припускає вивчення одних і тих же питань програми на різних рівнях, в залежності від підготовленості учнів, їх

інтересів здібностей та інших критеріїв так, щоб кожен учень був зайнятий на уроці щоб не допускати прогалин в знаннях школярів. Усі діти здатні до навчання, кожний нормальний психологічно здоровий школяр здатний одержати середню освіту, більш чи менш успішно оволодіти навчальним матеріалом в межах шкільних програм, і учитель повинен добиватись цього стосовно всіх учнів, [14, 3] Але звідси зовсім не випливає, що всіх учнів можна однаково легко навчити. Навчальний процес повинен не просто пристосовуватись, підбудовуватись під власний рівень знань і умінь учнів, змінюючи зміст і методи, а орієнтуватись на досягнення максимально важливих результатів кожним учнем і, що не менш важливе, на розвиток мислення, пізнавальних можливостей, інтересів.

Диференційний підхід в навчанні – це засіб реалізації індивідуального підходу. Орієнтація навчання на середнього учня себе не виправдовує, оскільки при цьому по різному використовується потенціал слабких і сильних учнів. Останній надається сам собі, чим пояснюється втрата інтересу до навчання.

Найчастіше диференціація в навчанні іноземної мови ґрунтується не на індивідуальних особливостях особистості учня, а лише на індивідуальних прогалинах у його знаннях [11, 54] Здібності школярів до вивчення іноземної мови не однакові: одним мова дається легко, іншим – з великими труднощами. Слід відзначити і той факт, що навчальний матеріал на різних ступенях навчання може засвоюватися учнями одного і того ж класу по-різному: одні легше засвоюють лексику завдяки добре розвиненій механічній пам'яті, в інших більш розвинене слухове сприйняття, тому вони успішно справляються із завданнями з аудіювання і т. д. Крім того, у всіх дітей різний тип мислення.

Вивчення інтересів та здібностей школярів, їх навчальних можливостей, а також аналіз перспектив розвитку цих можливостей повинні слугувати відправним пунктом у диференційованому підході до навчання іноземної мови. Вагоме значення має підбір та використанні завдань

диференційованого ступеня складності. При виконанні завдань з однаковим ступенем складності здатний і менш здатний учні можуть домогтися однакового результату тільки при різних затратах часу.[15, 14]

Вирішуючи проблеми диференціації та індивідуалізації навчання іноземної мови, слід врахувати існування класів з різним рівнем підготовки і розвитку здібностей. У класах з високим рівнем досягнень, навчання іноземної мови повинно базуватись, з одного боку, на загальній для всіх інваріантній основі і включати обов'язковий для всіх матеріал, а з другого – передбачати значно більшу, ніж у звичайному класі, варіативність, в залежності від нахилів учнів та їх професійної спрямованості, а також їх більшу самостійність.

Мається на увазі варіативність не тільки у виборі матеріалу (наприклад, предметного змісту текстів, тем, проблем для обговорення), але й у визначенні питомої ваги різноманітних видів мовленнєвої діяльності (усного мовлення, читання), а також об'єму залученої лінгвістичної теорії (узагальнень, правил).

Мета диференційованої роботи полягає в тому, щоб розвинути пізнавальні та творчі здібності учнів з різним рівнем підготовки, досягнути таких результатів володіння іноземною мовою, які спонукали б їх до самостійної дослідницької діяльності.

Індивідуальна та диференційована робота в групах є частиною навчальної роботи в цілому. Вона викликає найбільший інтерес до вивчення іноземної мови, до того ж кожен учень у цьому процесі приймає участь максимально. Робота невеликими групами активізує діяльність усіх учнів. Змагання між групами підвищує інтерес до результатів роботи інших.

Диференційована робота в групах сприяє підвищенню самостійності та ініціативності учнів, розвитку їх індивідуальних творчих можливостей. Атмосфера невимушеності та участь кожного сприяє підвищенню якості навчально-виховного процесу. Взаємодопомога в процесі роботи в групах

сприяє підвищенню мовного рівня учнів. Учень, який пояснює своїм товаришам якість мовне явище, краще усвідомлює його суть.

Досвід показує, що кваліфікована організація диференційного підходу в навчанні іноземним мовам вимагає великих часових затрат для підготовки до уроку, глибоких педагогічних, методичних та психологічних знань учителя.

Важливе місце в особистісно – орієнтованому навчанні посідають інтерактивні технології. У світовій методичній скарбниці вчителів іноземних мов є великий арсенал прийомів інтерактивного навчання ("Робота в парах", "Мозковий штурм", "Інтерв'ю", "Круглий стіл", "Аналіз ситуації", а також імітаційні ігри, дискусії, дебати, та інші). Використання інтерактивних технологій дає змогу реалізувати особистісно – орієнтований підхід у навчанні. Систематичне впровадження інноваційних форм і методів роботи дасть змогу вчителю успішно розв'язати порушені проблеми [4, с. 16].

Працюючи над розробкою моделей уроків іноземної мови, треба прагнути побудувати їх на оптимальному поєднанні традиційних, перевірених часом принципів дидактики, таких як науковість, відповідність віковим особливостям з інноваційними підходами особистісно орієнтованого навчання.

Навчальний процес з іноземної мови в сучасній школі це, перш за все, спільна діяльність учителя та учнів, де учень є суб'єктом навчання та спілкування нарівні з учителем.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Бех І.Д. Виховання особистості: підручник / І.Д. Бех. – К.: Либідь, 2008. – 848 с.
2. Бех І.Д. Особистісно орієнтована модель виховання як науковий конструкт [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://library.udpu.org.ua/library_files/psuh_pedagog_prob_l_silsk_shkolu/3/vupysk_21.

3. Варзацька Л. Інтерактивні технології в системі особистісно - зорієнтованої освіти / Варзацька Л., Кратасюк Л. // Дивослово. – 2006. – № 4. – С. 15-25.
4. Дерев'янку Н. Особистісно зорієнтоване навчання: досвід впровадження // Завуч. – 2008. – № 25. – С. 18-30.
5. Івашнюва С. Формування методики навчання іноземної мови в початковій школі // Рідна школа. – 2006. – № 9. – С. 53-55.
6. Концепція навчання іноз. мов у середній загальноосвітній 12-річній школі // English language and culture. – Київ: Шкільний світ, 2004. – №6. –с. 3-8.
7. Концепція 12-річної загальної середньої освіти. Інформаційний збірник Міністерства освіти і науки України.
8. Мойсеюк Н. Є. Педагогіка. Навчальний посібник / Н. Є. Мойсеюк. – К., 2007. – 656 с.
9. Національна доктрина розвитку освіти у ХХІ столітті / Указ Президента України від 17 квітня 2002 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.mon.gov.ua/laws/Ukaz_Pr_347.doc.
10. Ніколаєва С.Ю. Сучасні підходи до викладання іноземних мов // Іноземні мови. – 2001. – №3. – С. 49-55.
11. Омельченко Л. Особистісно орієнтована система навчання і виховання через диференціацію та індивідуалізацію навчального процесу // Рідна школа. – 2007. – № 11-12. – С. 54-55.
12. Першукова О. Стратегія європейських країн у галузі навчання іноземних мов // Педагогіка і психологія. – 2001. – № 3-4. – С. 175-183.
13. Сухомлинський В.О. Народження громадянина. –К., 1977. – Т.3.
14. Цимбалюк Н. Головні аспекти сучасного уроку в системі особистісно орієнтованого навчання // Краєзнавство. Географія. Туризм. – 2003. – № 3. – С. 1-5.
15. Чернега Н. Особистісно-зорієнтоване навчання: сучасні підходи // Рідна школа. – 2001. – № 9. – С. 13-15.

ЗМІСТ

**СЕКЦІЯ 1. СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ МІЖКУЛЬТУРНОЇ
КОМУНІКАЦІЇ ТА КОГНІТИВНОЇ ЛІНГВІСТИКИ*****Замашна С. М., Верьовкіна О. Є.***

Бінарний аналіз поведінки американців і британців

(на матеріалі робіт Б. Брайсона) 7

Лялька О. І., Воробйова І. А.

Вираження концепту «страх» у романі Томаса Гарріса «Hannibal Rising» 11

Самборская И. Н.

Фразеологичность семантики как проявление индивидуального

в значении языкового знака 21

**СЕКЦІЯ 2. ТРАДИЦІЙНІ ТА НОВІТНІ АСПЕКТИ
ЛІНГВІСТИЧНИХ ТА ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧИХ ДОСЛІДЖЕНЬ*****Бєлова С. А***

Концепція комплексного навчання у практиці Бременських

експериментальних шкіл початку ХХ століття 26

Бігунов Д. О.

До проблеми визначення терміну «комунікативна невдача» 34

Бігунова С. А., Зубілевич М. І.

Семантична характеристика словотворчої бази антропонімів..... 37

Богачик М. С.

Формування та стилістичні особливості комп'ютерного сленгу

в англійській мові 42

Василькевич С. С.

Неологізми у мові політичної комунікації 45

Вовчук Н. И.

Единичные способы окказионального словообразования в русской поэзии

конца ХХ века..... 54

Воробйова Л. М., Наумюк В. М.

Епіграф як інтертекст (на матеріалі новелістики Е.А. По) 59

Dzhava I.

Das Dämonische. Benjamins Aufsatz zu Goethes Wahlverwandtschaften..... 66

Івашкевич Е. Е. Психологічний зміст перекладацьких рішень.....	69
Карашевич А. В. Фразові дієслова як феномен англійської мови	80
Касаткіна-Кубишкіна О. В. Особливості використання лайливої лексики у ЗМІ (на матеріалах англомовних видань).....	85
Кірея А. І. Функціонально-стилістичні особливості антропонімів роману Дж.Р.Р. Толкіна «Гобіт, або Туди і Звідти».....	89
Левчук П. Г. Порівняльний аналіз удосконаленої пропозиції стандарту УМІ з сертифікаційними екзаменами польської мови як іноземної та елементами стандартів інших мов.....	99
Мандзюк Б. Р. Лінгвістичні засоби вираження соціального статусу (на матеріалі фільмів «My Fair Lady» та «Titanic»)	112
Панькова Т. В. До питання про квеситивний мовленнєвий акт	117
Приходько В. Б. Інтертекстуальність як діалог оригіналу та перекладу	120
Сербіна Т. Г. Парцеляція як один із експресивних синтаксичних засобів мови газет.....	122
Сологуб А. М. До питання про поняття «стереотип»	128
Стешина А. І. Реклама як особливий вид креолізованого тексту.....	132
Фрідріх А. В. Лінгвокогнітивні аспекти американського політичного сленгу	138
Шостак О. О. Риторика як літературознавча методологія.....	147

СЕКЦІЯ 3. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Бойко Н. Г. Впровадження особистісно орієнтованого підходу у навчанні іноземної мови.....	154
--	-----

Боровець О. В. Формування комунікативної компетентності молодшого школяра у процесі вивчення предметів освітньої галузі «Мови і літератури»	164
Гронь Л. В., Саврас Л. З. Формування вмінь англомовного писемного мовлення учнів старшої школи	168
Kindrat N. The problem of evaluation of lexical tasks in teaching vocabulary.....	171
Михальчук Н. О., Набочук О. Ю. Фасилітація розвитку екологічної субкультури учнів у старшому шкільному віці	176
Мороз Л. В. Зв'язок мови і культури як важливий чинник при підготовці занять з іноземної мови	199
Олександрова Г.М. Візуалізація як невід'ємний конститuant принципу наочності у навчанні іноземній мові студентів економічних спеціальностей	205
Трофімчук В. М. Застосування методу навчальних станцій у викладанні англійської мови у ВНЗ	207
Турченко І. С. Використання технології «Team teaching» для забезпечення професійної підготовки майбутніх вчителів	213
Федоришин О. П. Метод <i>case study</i> у методиці навчання іноземних мов.....	216
Kharlay O. By Learning You Will Teach, By Teaching You Will Learn: Engaging Activities For Different Learning Styles	222

СЕКЦІЯ 4. ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПРОЦЕСІ MOVHOЇ ПІДГОТОВКИ CТУДЕНТІВ-ФІЛОЛОГІВ

Антоненко Н. Є. Використання подкастів при викладанні англійської мови.....	223
Вєтрова І. М. Готовність до автономності у навчанні студентів-майбутніх вчителів англійської мови	227

Гронь Л. В. Європейський мовний портфель як компонент сучасного НМК з іноземної мови у вищій школі.....	233
Губаш О. П. Інноваційні методики навчання та управління навчальним процесом	237
Кочубей О. С. Особливості підготовки викладачів перекладу в мовному вузі.....	244
Мелоні Тімоті Данте Origings and Development Of EAP (English for Academic Purposes)	253
Постоленко І. С. Переваги онлайн та гібридних курсів під час вивчення англійської мови ...	268
Smirnowa M.L. Die neuen Medien und die Motivation im Fremdsprachen-unterricht	271
V. Fedoryshyna Higher education in Ontario: present	279

СЕКЦІЯ 5. ЗІСТАВНА ЕТНОЛІНГВІСТИКА ТА ТЕРМІНОЛОГІЯ В АСПЕКТІ МОВНИХ ТА КОНЦЕПТУАЛЬНИХ КАРТИН СВІТУ

Антюхова Н. І., Яцюрик А. О. Структура творчого потенціалу майбутнього вчителя іноземної мови: психологічний аналіз та особливості розв'язання проблеми	290
Івашкевич І. В. Проблема професійної компетентності юриста та шляхи її розв'язання.....	302
Ivashkevych E.Z. Semantic Analysis of Social Intellect of the Person	314
Михальчук Н. О., Чала Ю. М. Психологічні механізми дискурсу поетичних творів Філіпа Морена Френо	322
Перішко І. В., Мамчур І. С. Відмінності лексичних одиниць специфічних для американського чи британського варіантів англійської мови	333
ІНФОРМАЦІЯ ПРО АВТОРІВ	338